

LANDELIJK SOCIAAL PROJECT 2022

Hierbij weer een bericht van het project Aloha dat de OFS voor 2022 heeft gekozen als sociaal project. Onze Braziliaanse coördinatoren hebben voorgesteld om Nara aan het woord te laten, een van de meiden die al jaren bij Aloha komt.

Nara: “Ik ben nu zestien en ik woon samen met mijn moeder en mijn broertje Davi en zusje Madara midden in de sloppenwijk. Elke dag ga ik in de ochtend naar school en 's middags naar Aloha.

Mijn eerste herinnering is de liefde van mijn moeder. Ik begin meteen te huilen als ik dit vertel: ze heeft het jaren volgehouden met mijn vader die verschrikkelijk is. Hij hielp ons nooit, bleef vaak dagen weg terwijl wij alleen achterbleven zonder eten. Met een lege maag naar bed: dat gevoel zal ik denk ik nooit vergeten. En continue waren er ruzie's en geweld tussen mijn ouders. En ik houd niet van generaliseren, maar het trieste is dat dit enorm veel voorkomt in onze wijk.

Toen ik 12 jaar was zijn mijn ouders gescheiden. Dit bracht wat rust in huis, maar ook veel financiële zorgen. Ook kreeg ik steeds meer last van een ander probleem: ik werd gepest, om verschillende redenen. Ik was langer dan de andere meiden, mijn haar is niet zo steil en mijn tanden staan scheef. ‘Lelijkerd’ werd ik altijd genoemd. Dus ik voelde me altijd minder. ‘Was ik maar blanker!’, dacht ik lange tijd.

Bij Aloha heb ik een extra familie gekregen waar ik me langzaam maar zeker wat beter over mezelf ben gaan voelen. Er werd bijvoorbeeld uitgelegd hoe racisme werkt; hoe in veel films de blanken de held

zijn en de zwarten de criminelen. Ik ging voelen dat het voor een deel zelfs in mezelf zat, omdat ik zo'n slecht beeld van mezelf had! Ook merkte ik dat ik vol boosheid zat over het onrecht, maar de coördinatoren van Aloha hebben me enorm geholpen om dit om te zetten in energie die ik voor goede dingen kan gebruiken.

Toen Marco hier in maart was hebben we samen een protestsong geschreven. Ik kreeg kippenvel toen we samen de tekst schreven: ‘It's not right, that kids like us, go to bed, hungry’. Die zin vat samen hoe oneerlijk de wereld is en tegelijkertijd is het de reden waarom Aloha zo belangrijk is. Ik hoorde van Marco dat de Franciscanen Aloha helpen om de laptops te betalen die we hier gebruiken. Echt geweldig vind ik dat: mensen op achtduizend kilometer van hier die ons helpen. Ik word al steeds handiger op de laptop, bijvoorbeeld door Word te gebruiken. Daardoor kom ik steeds dichterbij het waarmaken van mijn droom: ik ga psychologie studeren om later zoveel mogelijk mensen te helpen die hebben meegemaakt wat ik heb meegemaakt!”

Marco en Roberta Kuis ofs